

ność rozwiązań oraz za dostosowanie zawartości projektu do określonego przez inwestora celu i właściwych warunków techniczno-eksploatacyjnych.

2. Odpłatne pełnienie nadzoru autorskiego należy do obowiązku sporządzającego projekt.

§ 20. 1. Inwestor odbiera projekt po sprawdzeniu jego zgodności z założeniami i dotrzymania przez zleceniobiorcę warunków umowy.

2. Umową zawartą pomiędzy inwestorem a jednostką projektowania określa prawa i obowiązki autora projektu oraz zakres i czas trwania nadzoru autorskiego.

Uproszczony tryb przygotowania inwestycji do realizacji

§ 21. 1. Dokumentacja uproszczona (jednostadiowa) sporządzana dla inwestycji prostych, o których mowa w § 2 pkt 6, obejmuje niezbędny zakres elementów projektu technicznego i założeń.

2. Dokumentację uproszczoną może sporządzić we własnym zakresie inwestor.

3. Dokumentacja uproszczona dla inwestycji, o których mowa w § 2 pkt 6 lit. c), powinna zawierać przykładowo:

- 1) uzasadnienie potrzeby podjęcia inwestycji z opisem funkcji użytkowej,
- 2) uproszczone obliczenie spodziewanych efektów i terminy ich uzyskania,
- 3) zestawienie kosztów robót oraz preliminarz zakupów i wydatków,
- 4) szkice sytuacyjne i rysunki z opisem technicznym, jeżeli wykonanie robót tego wymaga.

4. Przy inwestycjach przedsiębiorstw, o których mowa w § 2 pkt 6 lit. c), gdy wymianę urządzeń produkcyjnych oferuje ich producent, wystarczającą podstawą do przeprowadzenia modernizacji może być oferta, a następnie umowa zawarta z zamawiającym, która określi zakres i termin oraz koszt wymiany urządzeń i korzyści gwarantowane zamawiającemu.

§ 22. 1. Uzgodnienia dokumentacji inwestycji prostych z właściwymi organami i jednostkami gospodarczymi należy przeprowadzać w niezbędnym (ograniczonym) zakresie według przepisów § 9 i 10.

2. Dokumentacja, o której mowa w § 21, zatwierdzona zgodnie z ustaleniami § 12, stanowi podstawę realizacji inwestycji.

III. Przepisy końcowe.

§ 23. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) nadzorujący organy państwowe uprawnione do opiniowania dokumentacji inwestycji na podstawie przepisów szczególnych wydadzą w terminie do dnia 30 czerwca 1972 r. wytyczne ograniczające do niezbędnych potrzeb zakres wymaganych uzgodnień oraz zmierzające do usprawnienia trybu ich przeprowadzania.

§ 24. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów — dostosuje w terminie do dnia 30 czerwca 1972 r. przepisy w sprawie kosztorysowania i zawierania umów o realizację inwestycji do zasad określonych w niniejszej uchwale. Zmiany te i uzupełnienia powinny w szczególności uwzględniać:

- 1) wydanie przepisów o sporządzaniu zbiorczych zestawień kosztów (zsk) i zestawień kosztów zadań (zskz),
- 2) określenie podstaw dla szerszego stosowania kalkulacji wskaźnikowej elementów i obiektów oraz rozliczania się za wykonane elementy i obiekty według wyceny wskaźnikowej,
- 3) zasadę jednorazowego ustalania i uzgadniania danych wyjściowych do kosztorysowania w założeniach techniczno-ekonomicznych.

§ 25. 1. Ze względu na specyfikę inwestycji właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą ustalić zasady projektowania inwestycji w górnictwie, rolnictwie, budownictwie mieszkaniowym, gospodarce komunalnej i budownictwie wodnym, uzupełniające przepisy uchwały.

2. Wydanie przepisów uzupełniających dla inwestycji w innych działach gospodarki wymaga zgody Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 26. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 110 Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1969 r. w sprawie projektowania inwestycji (Monitor Polski Nr 28, poz. 220),
- 2) zarządzenie nr 40 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 maja 1970 r. w sprawie zapobiegania wzrostowi wartości kosztorysowej inwestycji w fazie ich realizacji (Monitor Polski Nr 15, poz. 126),
- 3) zarządzenie nr 78 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1971 r. w sprawie usprawnienia trybu uzgadniania założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji (Monitor Polski Nr 39, poz. 252).

§ 27. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 marca 1972 r.

w sprawie zapasów nieprawidłowych podlegających bieżącej przecenie i zasad rozliczania skutków tej przeceny.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwo-

wej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy zapasów nieprawidłowych podlegających bieżącej przecenie w przedsiębiorstwach państwowych, z wyjątkiem przedsiębiorstw handlu wewnętrznego typu rynkowego i handlu zagranicznego, oraz w jednostkach badawczych, działających według zasad rozrachunku gospodarczego, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 2. 1. Za zapasy nieprawidłowe podlegające bieżącej przecenie uważa się:

- 1) zapasy materiałów nieprzydatnych przedsiębiorstwu do wykonywania bieżących lub planowanych na najbliższe lata zadań gospodarczych,
- 2) zapasy półfabrykatów, produkcji w toku i oprzyrządowania, przygotowane do dalszej produkcji, która została zaniechana, jeżeli zapasy te nie mogą być wykorzystane do produkcji wykonywanej lub planowanej na najbliższe lata,
- 3) wyroby gotowe i towary, których przedsiębiorstwo nie może sprzedać po obowiązujących cenach wskutek częściowej lub całkowitej utraty pierwotnych właściwości użytkowych lub na które nie ma nabywców.

2. Przepisy ust. 1 nie dotyczą części zamiennych, które przedsiębiorstwa (producenci i jednostki obrotu zaopatrzeniowego) obowiązane są utrzymywać w ustalonym okresie po zaniechaniu produkcji wyrobów, których te części dotyczą.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa są obowiązane analizować bieżąco stan zapasów i oceniać ich przydatność celem ujawnienia zapasów nieprawidłowych (§ 2 ust. 1); ujawnianie takich zapasów powinno też następować w każdym wypadku w toku inwentaryzacji i kontroli oraz społecznych przeglądów stanu gospodarki zapasami.

2. Ujawnione zapasy nieprawidłowe powinny być ujęte w ewidencji w sposób umożliwiający ich wyodrębnienie z pozostałych zapasów.

3. Ujawnione zapasy nieprawidłowe powinny być zagospodarowane w trybie określonym przepisami w sprawie rozporządzania przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi oraz nieodpłatnego przekazywania takich składników.

4. Wykaz zapasów zbędnych przeznaczonych na złom powinien być przedłożony do oceny organowi samorządu robotniczego, a jeżeli w przedsiębiorstwie nie powołano samorządu — radzie zakładowej.

5. Zapasy nie zagospodarowane w ciągu 3 miesięcy od daty ich ujawnienia podlegają przecenie.

§ 4. 1. Wynikiem przeceny zapasów jest różnica:

- 1) między pierwotną wartością ewidencyjną zapasów sprzedanych a ich wartością według cen sprzedaży, zmniejszoną o koszty sprzedaży,

- 2) między pierwotną wartością ewidencyjną zapasów jeszcze nie sprzedanych a przewidywaną wartością ich sprzedaży, zmniejszoną o przewidywane koszty sprzedaży.

- 3) między pierwotną wartością ewidencyjną zapasów przeznaczonych na złom a uzyskaną lub przewidywaną wartością złomu.

2. Przeceny dokonuje się według zasad i trybu ustalania cen przedmiotów niepełnowartościowych.

3. W przedsiębiorstwach, w których powstanie zapasów nieprawidłowych stanowi skutek uruchamiania nowej produkcji, wynik przeceny tych zapasów może być rozliczany w ciężar kosztów stopniowo w okresie nie dłuższym niż 3 lata. Przez uruchomienie nowej produkcji należy rozumieć uruchomienie produkcji nowego wyrobu z równoczesnym zaprzestaniem produkcji określonego wyrobu lub grupy wyrobów, wprowadzenie zmian konstrukcyjnych, w których wyniku wyrób w sposób istotny ulega unowocześnieniu albo przekształca się w nowy produkt, wprowadzenie zmian w technologii produkcji powodujących zastosowanie nowych metod wytwarzania, konieczność wykonania nowego oprzyrządowania, wprowadzenie do eksploatacji nowych instalacji itp.

4. Jeżeli zapasy nieprawidłowe powstały wskutek zmiany profilu produkcyjnego, dokonanego na podstawie decyzji jednostki nadrzędnej, wyniki przeceny zapasów nieprawidłowych mogą być rozliczone z funduszem statutowym przedsiębiorstwa i zrefundowane z funduszu rezerwowego jednostki nadrzędnej. Jeśli przewiduje to decyzja o zmianie profilu produkcyjnego w wysokości określonej przez tę jednostkę.

5. W przedsiębiorstwach uprawnionych do tworzenia funduszu ryzyka i przecen wynik przeceny nieprawidłowych zapasów wyrobów gotowych obciąża ten fundusz.

6. W wypadkach nie wymienionych w ust. 3—5 wynik przeceny zapasów nieprawidłowych obciąża rachunek strat i zysków.

§ 5. W razie stwierdzenia przez bank lub przez organ kontroli zewnętrznej albo w czasie badania rocznych sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo nie ujawniło zapasów nieprawidłowych w trakcie inwentaryzacji lub nie przeceniło ujawnionych zapasów nieprawidłowych w terminie 3 miesięcy od daty ich ujawnienia, wynik przeceny obciąża rachunek strat i zysków przedsiębiorstwa. Ponadto rachunek strat i zysków przedsiębiorstwa obciąża się dodatkowo w wysokości 50% równowartości wyniku przeceny. Dodatkowe obciążenie podlega wpłacie do budżetu Państwa.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski

OBWIESZCZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 22 marca 1972 r.

zmieniające obwieszczenie w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim.

Zgodnie z cz. III lit. c wytycznych, stanowiących załącznik do zarządzenia nr 14 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1968 r. w sprawie uporządkowania resortowych

aktów prawnych i ograniczenia ich ilości — w obwieszczeniu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 marca 1971 r. w sprawie wykazu obowiązujących